

«Axudas sociais ós afectados pola hepatite C», dispuxo que o Goberno no prazo de cinco meses elaborará un censo de persoas con hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas que desenvolvesen a hepatite C como consecuencia de recibiren tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, dispoñendo que os criterios de inclusión no censo sexan determinados por un comité técnico, no seo do Ministerio de Sanidade e Consumo.

O censo debíase elaborar a partir dos datos subministrados polos centros sanitarios públicos e ser xestionado por unha comisión creada para o efecto no Ministerio de Sanidade e Consumo, na cal participasen as asociacións de afectados e os técnicos designados. Unha vez publicado o censo, dispoñíase dun prazo de dous meses para que se lle incorporasen aquelas persoas que non figurando nel presentasen as achegas documentais requiridas.

O censo definitivo foi aprobado pola Comisión Xestora o 21 de novembro de 2000, cifrándose en 735 afectados.

As persoas incluídas no censo definitivo terán dereito a unha axuda social, coas condicións e na contía que determine unha lei para o efecto.

A Lei 14/2002, do 5 de xuño, pola que se establecen axudas sociais ás persoas con hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas que desenvolvesen a hepatite C como consecuencia de teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, e outras normas tributarias, cuantifica estas axudas, no seu artigo 2 «Axudas sociais», en 18.030,36 euros por beneficiario, sendo a percepción desta axuda compatible coa de calquera pensión pública que o beneficiario tivese dereito a percibir.

O artigo 3.2 da Lei 14/2002, do 5 de xuño, establece que as persoas que se consideren beneficiarias poderán solicitar no prazo de catro meses, a partir da entrada en vigor do regulamento desta lei as axudas que lles poidan corresponder.

A disposición adicional primeira da Lei 14/2002 establece que regulamentariamente se establecerá que poidan percibir as axudas establecidas no artigo 2 da lei as persoas hemofílicas ou con outras coagulopatías conxénitas que desenvolvesen a hepatite C como consecuencia de teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no sistema sanitario público, e non figuren incluídas no censo definitivo do artigo 80 da Lei 55/1999, de medidas fiscais, administrativas e da orde social, debido a circunstancias obxectivas e debidamente acreditadas.

O Real decreto 377/2003, do 28 de marzo, polo que se regula o procedemento para a tramitación e concesión das axudas sociais ás persoas con hemofilia ou outras coagulopatías conxénitas, que desenvolvesen a hepatite C como consecuencia de teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público, desenvolve o previsto no artigo 3.2 e na disposición adicional primeira da Lei 14/2002, do 5 de xuño.

Coa finalidade de dota-los recursos necesarios para o aboamento destas axudas sociais, tramítase este crédito extraordinario, de acordo co Consello de Estado, logo do informe favorable da Dirección Xeral de Orzamentos.

Artigo 1. *Concesión do crédito extraordinario.*

Concédesse un crédito extraordinario, por importe de 19.833.396 euros á sección 26 «Ministerio de Sanidade e Consumo», servizo 07 «Dirección Xeral de Saúde Pública», programa 413C «Sanidade exterior e planificación e coordinación da saúde pública», capítulo 4 «Transferencias correntes», artigo 48 «A familias e ins-

tituções sen fins de lucro», concepto 484 «Para o pagamento de axudas sociais a enfermos con hepatite C por teren recibido tratamento con concentrados de factores de coagulación no ámbito do sistema sanitario público (Lei 14/2002)».

Artigo 2. *Financiamento do crédito extraordinario.*

O crédito extraordinario que se concede no artigo anterior financiarase con cargo ó crédito 35.01.634A.500 «Fondo de contingencia de execución orzamentaria. Artigo 15 da Lei 18/2001», de acordo co establecido no artigo 16 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 28 de novembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21843 *REAL DECRETO LEI 7/2003, do 28 de novembro, polo que se concede un suplemento de crédito a fin de conseguir unha dispoñibilidade adecuada de recursos para o pagamento das bolsas e axudas de carácter xeral correspondentes á convocatoria 2003/2004, por importe de 50 millóns de euros. («BOE» 286, do 29-11-2003.)*

O suplemento de crédito está destinado a dota-los recursos necesarios para atender o pagamento das bolsas e axudas ós estudantes dos distintos niveis educativos, de acordo co disposto no artigo 4 da Lei orgánica 10/2002, do 23 de decembro, de calidade da educación, que lle encomenda ó Estado o establecemento, con cargo ós orzamentos xerais, dun sistema xeral de bolsas e axudas ó estudo que garanta condicións de igualdade no exercicio do dereito á educación.

En cumprimento deste mandato, o Ministerio de Educación, Cultura e Deporte convoca cada curso escolar distintas modalidades de bolsas e axudas ó estudo dirixidas ós estudantes dos diferentes niveis educativos e dota anualmente nos orzamentos xerais do Estado un crédito específico, o 483.01 dentro do programa 423A «Bolsas e axudas a estudantes», co que facer fronte a aquelas, imputándose o custo de cada convocatoria a dous exercicios consecutivos, como consecuencia de non coincidi-lo curso lectivo co ano natural.

As distintas convocatorias de bolsas fixan o procedemento para poder ter acceso ás axudas ó estudo, en función da cuantificación da renda das familias que presentasen declaración ou solicitude de devolución polo imposto sobre a renda das persoas físicas. Para estes efectos, o número de solicitudes que de acordo coa normativa vixente se presentaron nas últimas convocatorias e que acreditan ter dereito ás axudas contidas nelas foise incrementando de forma paulatina desde o curso

1998/1999, polo efecto inducido da cuantificación da renda familiar do solicitante da bolsa, en relación coas minoracións que a Lei 40/1998, do 9 de decembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas, establece para os rendementos do traballo.

O crecemento do número de axudas concedidas para a adquisición de libros nos niveis obrigatorios do ensino (educación primaria e educación secundaria obrigatoria); a creación das bolsas de mobilidade para os estudantes universitarios que cursan os seus estudos en comunidades autónomas distintas á do seu domicilio familiar, co obxecto de promover a mobilidade e remoción de obstáculos para o seu libre exercicio polos estudantes universitarios, así como o incremento no número de axudas compensatorias concedidas, supuxeron un aumento no custo das convocatorias e unha redución no tanto por cento de crédito que cada ano se puido dedicar a iniciar os pagamentos da convocatoria do curso seguinte.

Ó ter comezado xa o curso académico 2003-2004 no que se deben facer efectivas as bolsas e axudas obxecto deste suplemento de crédito, é evidente a extraordinaria e urxente necesidade na aprobación desta norma legal.

Por outra parte, tendo en conta o calendario de tramitación parlamentaria, resultaría imposible a aprobación, dentro deste ano orzamentario 2003, dun proxecto de lei que aprobase este suplemento de crédito, instrumento que, en principio, sería utilizado normalmente de seren outras as circunstancias.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de novembro de 2003,

DISPONGO:

Artigo 1. *Concesión do suplemento de crédito.*

Concédeselle un suplemento de crédito, por importe de 50 millóns de euros á sección 18 «Ministerio de Educación, Cultura e Deporte», Servicio 03 «Dirección Xeral de Cooperación Territorial e Alta Inspección», programa 423A «Bolsas e axudas a estudantes», capítulo 4 «Transferencias correntes», artigo 48 «A familias e institucións sen fins de lucro», concepto 483 «Bolsas e axudas ó estudio», subconcepto 483.01 «Bolsas e axudas de carácter xeral».

Artigo 2. *Financiamento do suplemento de crédito.*

O suplemento de crédito que se concede no artigo anterior financiarase con cargo ó crédito 35.01.634A.500 «Fondo de continxencia de execución orzamentaria, artigo 15 da Lei 18/2001», de acordo co establecido no artigo 16 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Este real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 28 de novembro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DE FACENDA

21845 REAL DECRETO 1496/2003, do 28 de novembro, polo que se aproba o Regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación, e se modifica o Regulamento do imposto sobre o valor engadido. («BOE» 286, do 29-11-2003.)

A correcta xestión dos distintos tributos esixe que a Administración tributaria dispoña dunha adecuada información, especialmente no referente ás transaccións económicas derivadas do desenvolvemento de actividades empresariais ou profesionais. De aí a importancia de que os empresarios e os profesionais cumpran correctamente o deber de expedir factura por cada unha das operacións que realicen sen que iso, por outra parte, deba perturbar o normal desenvolvemento das súas actividades.

Por esta razón, a disposición adicional sétima da Lei 10/1985, do 26 de abril, de modificación parcial da Lei xeral tributaria, estableceu para os empresarios e profesionais a obriga de expediren e entregaren factura polas operacións que realicen.

A partir do contido desta disposición, e en desenvolvemento dela, aprobouse o Real decreto 2402/1985, do 18 de decembro, que regulou ata a actualidade o deber de expedir e entregar factura que incumbe ós empresarios e ós profesionais.

Por outra parte, o artigo 35.2 da Lei 230/1963, do 28 de decembro, xeral tributaria, establece para os suxeitos pasivos a obriga de conservaren os documentos que en cada caso se establezan. De acordo con este precepto, a xustificación documental de gastos, reducións ou minoracións realízase en numerosas ocasións a través da oportuna factura, a cal, por conseguinte, deberá ser conservada durante o prazo de prescrición tributaria, sen prexuízo das obrigas establecidas neste teor pola normativa mercantil.

No concernente ó imposto sobre o valor engadido, ó imposto xeral indirecto canario e ó imposto sobre a produción, os servizos e a importación, a expedición da factura ten un significado especialmente transcendente, xa que nestes tributos a factura vai permitilo correcto funcionamento da súa técnica impositiva, pois a través dela vaise efectuar a súa repercusión, á vez que a posesión dunha factura que cumpra os requisitos que se establecen no regulamento polo que se regulan as obrigas de facturación vai permitir, se é o caso, que o destinatario da operación practique a dedución das cotas soportadas.

Estas circunstancias quedan recollidas na Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, e en particular, entre outros, no punto un do artigo 164 e no artigo 165, ós cales se deu nova redacción pola Lei 53/2002, do 30 de decembro, de medidas fiscais, administrativas e da orde social. Este regulamento desenvólveos en aplicación da habilitación que se contén naqueles. Pola súa parte, os puntos 1.b) e 4 do artigo 59 da Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias, segundo redacción dada pola Lei 53/2002, do 30 de decembro, conteñen en relación co imposto xeral indirecto canario unha remisión á normativa estatal en materia de facturación. O mesmo cabe dicir do artigo 21.1.c) da Lei 8/1991, do 25 de marzo, pola que se crea o imposto sobre a produción, os servizos e a importación nas cidades de Ceuta e Melilla.

En todo caso, débese sinalar que a existencia da factura como xustificante para o exercicio do dereito á dedución das cotas do imposto sobre o valor engadido